

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 1306/2022
28.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасмине Стаменковић, председника већа, др Илије Зиндовића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., ког заступа пуномоћник Веран Панић, адвокат из ..., против туженог Холдинг корпорација „Крушик“ АД Ваљево, чији је пуномоћник Никола Урошевић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5193/21 од 27.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 28.09.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 5193/21 од 27.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 406/21 од 01.10.2021. године, исправљеном решењем истог суда П1 406/21 од 03.11.2021. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је поништено решење туженог од 26.03.2021. године којим је тужиоцу отказан уговор о раду на одређено време од 31.03.2017. године, са даном 31.03.2021. године, као незаконито. У ставу другом утврђено је да је тужилац засновао радни однос на неодређено време код туженог од 03.04.2017. године. У ставу трећем обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 5193/21 од 27.12.2021. године одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда Основног суда у Ваљеву, исправљена решењем истог суда П1 406/21 од 03.11.2021. године, у ставу првом и трећем изреке. Првостепена пресуда преиначена је у ставу другом изреке, тако што је утврђено да је тужилац засновао радни однос на неодређено време код туженог почев од 03.04.2019. године па надаље.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1, учињене у поступку пред другостепеним судом и битне повреде из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП.

Испитујући побијану другостепену пресуду у границама ревизијских навода, у смислу одредбе члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија туженог неоснована.

У поступку доношења другостепене пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Ревизија не може да се изјави због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, у смислу одредбе члана 407. став 1. тачка 1), 2) и 3) ЗПП. Другостепеном пресудом није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, на коју се неосновано указује ревизијом туженог.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је засновао радни однос код туженог на одређено време, по основу Уговора о раду од 31.03.2017. године, ступивши на рад код туженог 03.04.2017. године. Тужиоцу је продужавано трајање радног односа анексима уговора. Анексима закљученим у периоду од 29.05.2017. године до 01.05.2018. године тужиоцу је продужаван радни однос продужењем временског периода за који је заснован, а у анексима закљученим у периоду од 22.06.2018. године до 26.02.2021. године наведено је да се радни однос продужава због потребе реализације пројеката по одговарајућим уговорима наведеним у тим анексима. Тужилац је код туженог све време обављао послове ... и ... послове на Тужиоцу је престао радни однос решењем туженог од 26.03.2021. године, са даном 31.03.2021. године, услед истека временског периода за који је заснован.

Полазећи од утврђене чињенице да је тужилац све време обављао исти посао код туженог, у временском периоду дужем од 24 месеца, нижестепени судови закључују да су испуњени услови прописани одредбом члана 37. став 6. Закона о раду за преображај радног односа на одређено време у радни однос на неодређено време. Нижестепени судови су становишта да нема места примени изузетка прописаног одредбом члана 37. став 4. тачка 2. Закона о раду, имајући у виду да је тужилац од ступања на рад 03.04.2017. године до престанка радног односа 31.03.2021. године све време обављао исте послове код туженог. Другостепени суд налази да је преображај радног односа наступио дана 03.04.2019. године, по истеку рока од 24 месеца од дана ступања тужиоца на рад, а не дана 03.04.2017. године када је тужилац ступио на рад код туженог, како то утврђује првостепени суд.

Врховни касациони суд је становишта да су нижестепене одлуке донете правилном применом материјалног права на утврђено чињенично стање.

Уговор о раду може да се закључи на одређено време, у складу са одредбом члана 37. Закона о раду, када за то постоје објективни разлози који су оправдани роком или извршењем одређеног посла или наступањем одређеног догађаја, за време трајања тих потреба. Радни однос заснован на одређено време, у складу са ставом 2. исте одредбе, не може трајати дуже од 24 месеца. Изузеци од временског ограничења трајања радног односа на одређено време прописани су одредбом истог члана у ставу 4. Један од изузетака, прописан у тачки 2, јесте рад на пројекту чије је време унапред одређено, а најдуже до завршетка пројекта. Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је код туженог све време обављао исте послове и то послове ... и ... послове на Имајући у виду да је тужилац те послове обављао код туженог све време од

ступања на рад 03.04.2017. године до дана престанка радног односа 31.03.2021. године, правилан је закључак нижестепених судова да није реч о повећаном обиму посла који је изискивао ангажман тужиоца, већ је потреба за пословима тужиоца била стална. Осим тога, у анексима уговора о раду, којима је тужиоцу продужаван радни однос, није наведено да се радни однос продужава због повећаног обима посла. Тај разлог заснивања радног односа на одређено време није наведен ни у решењу којим је тужилац засновао радни однос код туженог. Првостепени суд утврђује, а другостепени суд прихвата, да тужени није доказао ни да је тужиоцу у периоду од 22.06.2018. године до 26.02.2021. године (последњи закључени анекс) продужаван радни однос ради реализације пројеката наведених у тим анексима. Суду нису презентирани наведени пројекти, уз позивање туженог да је реч о пословној тајни, која није могла бити стављена тужиоцу на увид. Из наведеног нижестепени судови изводе закључак да тужени није доказао да је то разлог из ког су тужиоцу анексирани уговори о раду почев од 22.06.2018. године. Како радни однос заснован на одређено време не може трајати дуже од 24 месеца, у складу са одредбом члана 37. став 2. Закона о раду и како нема места примени изузетка прописаног наведеном одредбом у ставу 4. тачка 2. Закона о раду, правилна је одлука нижестепених судова којом је утврђен преображај радног односа тужиоца у радни однос на неодређено време. Правилно је становиште другостепеног суда да је преображај радног односа наступио по истеку 24 месеца од дана ступања тужиоца на рад, што је било на дан 03.04.2019. године, јер је тужилац континуирано радио у периоду од 03.04.2017. године.

Ревизијом туженог првенствено се побија утврђено чињенично стање и указује да није утврђена битна чињеница да је тужиоцу радни однос на одређено време продужаван ради реализације одговарајућих пројеката. Ревидент указује да уговори поводом којих су реализовани пројекти представљају пословну тајну и да је само суд могао да изврши увид у те уговоре па се не може извести закључак да тужени није доказао наведену чињеницу. С тим у вези, ревидент сматра да нису наступили услови за преображај радног односа у радни однос на неодређено време, у смислу одредбе члана 37. став 4. тачка 2. Закона о раду.

Ревизија не може да се изјави због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, у складу са одредбом члана 407. став 2. ЗПП. Првостепени суд је оценом изведених доказа и применом правила о терету доказивања утврдио да тужени није доказао да је тужиоцу продужаван радни однос ради реализације пројеката, нити због повећаног обима посла. Врховни касациони суд указује да је наведена чињеница, у погледу које је тужени сносио терет доказивања, могла бити утврђена и другим доказним средствима, а не само достављањем уговора који по наводима туженог представљају пословну тајну. Како није утврђено да је тужиоцу продужаван радни однос на одређено време ради реализације пројекта, чије је време унапред одређено, те имајући у виду утврђену чињеницу да је тужилац све време обављао исте послове код туженог, неосновани су ревизијски наводи туженог да нису били испуњени услови за преображај радног односа у складу са одредбом члана 37. став 2. Закона о раду. Врховни касациони суд је ценио и остале ревизијске наводе туженог и нашао да су неосновани и без утицаја на правилност другостепене пресуде.

У складу са изнетим одлучено је као у изреци, применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасмина Стаменковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић